

ПИСМО ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
АЛЕКСАНДРА ВУЧИЋА

ЛЕТОПИС МАТИЦЕ СРПСКЕ
КАО СИМБОЛ ТРАЈАЊА И НАПРЕТКА
СРПСКЕ КУЛТУРЕ

Изузетно је важно да српска култура има *Летопис Матице српске* као један од најстаријих књижевно-научних часописа на свету. Покренут 1824. године у Новом Саду, заслугом професора Георгија Магарашевића, овај часопис је одмах повезао Нови Сад, Будим и Пешту. У Новом Саду је часопис уређиван и у њему је имао првог издавача Константина Каулиција, у Будиму је штампан, а власник штампарије био је Пештански универзитет.

Потреба за очувањем новопокренутог часописа довела је већ 16. фебруара 1826. и до оснивања Матице српске, као културне установе која је бринула не само о часопису него и о целини српске књижевности, културе и науке. Покретање часописа отварало је сасвим нове и све сложеније културне задатке и просторе напредовања.

Од самог свог почетка *Сербска летопис*, како је првобитно часопис назван, у средиште свог интересовања ставља српску књижевност, језик, науку и културу, али и с пажњом брине о књижевности и култури свих словенских народа, као што је сагледавао и цео европски културни и политички простор, да би временом ширио своје погледе и на целину светске културе.

Летопис Матице српске, како је коначно назван 1873. године, пратио је иновације у књижевности и култури, али је истовремено бринуо о томе да се стваралачке иновације складно уклопе у основну традицију српске културе и да се на тај начин ови процеси изводе са трајном идејом о напретку, о тражењу разноврсних стваралачких облика и о промишљању смисла таквих процеса.

Због свега тога с разлогом можемо сматрати да је *Лейойис Матице српске* један од важних симбола трајања српског народа, а пре свега трајања српске књижевности и културе. Као такав симбол он заувек остаје снажна инспирација за све оне који брину да српски народ, држава и култура у сваком погледу опстану и да даље напредују. Истовремено Летопис мора остати као трајна обавеза не само његовог издавача Матице српске него и српске државе, и свих друштвено одговорних људи, а пре свега књижевника, научника и стваралаца који треба да обезбеде актуелност и вредност овог часописа.¹

---

¹ Писмо је прочитао председник Матице српске на отварању научног скупа „Два века *Лейойиса Матице српске*”, у Матици српској, 1. новембра 2024. године.